

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 631/2020
18.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Немања Лукић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Весна Милановић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о сукобу надлежности Вишег суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 18.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду се решењем П-1938/15 од 10.07.2018. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници у погледу дела тужбеног захтева, с тим да се предмет по правноснажности решења достави Привредном суду у Београду као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је уз допис П-5763/2020 од 05.11.2020. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку («Службени гласник РС» број 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Чланом 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док је у ставу 3. овог члана прописано да привредни суд у првом степену суди у

споровима који произилазе из примене Закона о привредним друштвима, или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровома о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности.

Дакле, привредни судови су надлежни да суде у споровима између привредних субјеката или привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па у конкретном случају нису испуњени ни субјективни нити објективни критеријум за постојање спора из међусобног односа привредних субјеката, односно спора привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, с обзиром да се ради о спору физичких лица. Тужба у овој парници поднета је ради утврђивања ванбрачне тековине и исплате по основу стицања у ванбрачној заједници, па не постоји надлежност Привредног суда за одлучивање о делу тужбеног захтева који се односи на облигационо-правни захтев, односно исплату новчаног износа на име нераспоређене добити предузећа ББ д.о.о. Београд и исплату новчаног износа на име сувласничког удела од 40% тог привредног друштва. У конкретном случају се не ради ни о спору који произилази из примене прописа о организацији и статусу привредних субјеката из Закона о привредним друштвима или других прописа, па је зато за поступање у овој парници стварно надлежан Виши суд у Београду, имајући у виду садржину тужбеног захтева и вредност предмета овог спора.

На основу члана 22. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић